

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 15. veljače 2015.

[Multimedia]

Kristova borba protiv zla i patnje u svijetu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ove nedjelje evanđelist Marko nam govori o Isusovu djelovanju protiv svih vrsta zla, u korist onih koji pate u tijelu i duhu: opsjednutih, bolesnih, grješnika... On se predstavlja kao onaj koji se bori protiv zla gdje god ga susretne. U današnjem Evanđelju (usp. Mk 1, 40-45) ta njegova borba nailazi na vrlo znakovit slučaj, jer je bolesnik gubavac. Guba je zarazna i nemilosrdna bolest, koja izobličuje osobu, a to je bio simbol nečistoće: gubavac je mora boraviti izvan naseljenih mjesta i prijaviti svoju nazočnost prolaznicima. Bio je izopćen od strane vjerničke i građanske zajednice. Bio je poput hodajućeg mrtvaca.

Epizoda s ozdravljenjem gubavca odvija se u tri kratka koraka: zamolba bolesnika, Isusov odgovor, posljedice čudesnog ozdravljenja. Gubavac moli Isusa na koljenima, i kaže: "Ako hoćeš, možeš me očistiti" (r. 40). Na tu poniznu i povjerljivu molitvu, Isus odgovara dubokim ganućem: sa suosjećanjem. A "suosjećanje" je vrlo duboka riječ: suosjećanje (tal. *compassione*, nap. pr.) znači "patiti s drugim". Kristovo srce pokazuje Božje očinsko suosjećanje prema tom čovjeku, približavajući mu se i dotičući ga. Ovaj je detalj vrlo važan. Isus "pruži ruku, dotače ga se... I odmah nesta s njega gube i očisti se" (r. 41). Božje milosrđe nadilazi sve prepreke i Isusova ruka dotiče gubavca. On se ne drži na sigurnoj udaljenosti i ne djeluju preko punomoći, već se izravno izlaže zarazi našeg zla; i upravo tako naše zlo postaje mjesto kontakta: on, Isus, uzima od nas naše bolesno čovječstvo a mi uzimamo od njega njegovo zdravo i iscjeliteljsko čovječstvo. To se događa svaki put kad primimo sakrament s vjerom: Gospodin Isus nas "dotiče" i daje nam svoju milost. U ovom slučaju mislimo osobito na sakrament pomirenja, koji nas ozdravlja od gube grijeha.

Još jednom, Evanđelje nam pokazuje što Bog čini pred našim zlom: Bog nam ne dolazi "održati lekciju" o boli; ne dolazi niti ukloniti iz svijeta patnju i smrt; dolazi, radije, na sebe preuzeti teret našeg ljudskog stanja, da ga nosi do kraja, kako bi nas oslobodio na radikalno i definitivno načino. Tako se Krist bori protiv zala i patnje u svijetu: preuzimajući na sebe njihov teret i pobjeđujući ih snagom Božje milosti.

Nama, danas, Evanđelje o ozdravljenju gubavca govori da, ako želimo biti istinski Isusovi učenici, pozvani smo postati, u jedinstvu s njim, oruđa njegove milosrdne ljubavi, prevladavajući sve oblike marginalizacije. Da bismo bili "nasljedovatelji Krista" (1 Kor 11, 1) u susretu sa siromahom ili bolesnikom, ne trebamo se bojati pogledati ga u oči i pristupiti mu s nježnošću i suosjećanjem, dotaknuti ga i zagrliti. Često sam tražio od osoba koje pomažu drugima da ih pogledaju u oči, da se ne boje dotaknuti ih; neka gesta pomoći bude također gesta komunikacije: i mi imamo potrebu da budemo od njih prihvaćeni. Gesta nježnosti, gesta suosjećanja... Ali ja vas pitam: vi, kada pomažete drugima, gledate li ih u oči? Prihvaćate li ih bez straha da ih dotaknete? Prihvaćate li ih s nježnošću? Mislite na to: kako pomažete? Na distanci ili s nježnošću, s blizinom? Ako je zlo zarazno, to vrijedi i za dobro. Zato je potrebno da dobro, sve više i više, obiluju nama. Pustimo da nas zahvati dobro i širimo dobro!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

upućujem najljepše želje za mir i radost svim muškarcima i ženama koji se na Dalekom istoku i u raznim dijelovima svijeta pripremaju za proslavu lunarne nove godine. Te svečanosti im pružaju sretnu prigodu da ponovno otkriju i žive intenzivno bratstvo, koje je dragocjena veza obiteljskog života i temelj društvenog života. Neka taj godišnji povratak korijenima osobe i obitelji pomogne tim narodima izgrađivati društvo u kojem se tkaju uzajamni odnosi označene poštovanjem, pravednošću i ljubavlju.

[...]

Svima vam želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!